

*certas periodos paciente dolores ventriculi,
in colloquio dicta Anno 1545. Aprilis 29.*

NErepetam ea, quæ à singulis explicata sunt, vnum proponam, cuius ratione vocati sumus. Patitur dolores periodicos circa os ventriculi acutissimos, cū saeuissimis accidentibus, vt dicemus. Iste dolor est symptoma, ergo pendet ab aliquo morbo, qui inquirendus est vñā cum suis causis. Sunt autem tria inquirenda, morbus, symptoma, & causa. Incipiamus à morbo, nam symptoma satis patet: est enim dolor saeuissimus. De morbo igitur quaerendum, an pendeat à materia, an sine materia sit, & an sit aliquid in ventriculo vitij, quod sine materia possit facere dolorem, an fiat propter materiam. Dico, quod pendet à materia, quod quidem multa arguunt. Primo audiuitis, cùm eam occupat dolor, eiectam esse materiam per vomitum, & ita liberatam. Item supprimitur aliud ante dolorem, & post illam suppressionem materiae, sequitur dolor. Item, quando habet sua menstrua debita, libera est: & (vt vno verbo dicam) quando habuit euacuationes aliquas, fuit libera ista nobilissima domina per totum quinquennium, quando laborauit scabie manuum, quia per eas euacubatur materia, sicut & per duritatem mamillæ: & in summa, quo cunque modo euacuata fuit materia, semper fuit in columnis. Quandoq; eiecit multum per fcreatum, & per destillationes, quibus etiā fuit leuata. Est ergo iste morbis materialis. Quæ verò D materia, quæ fecit morbum & dolorem? Credo esse pituitosam. Dico autem pituitam, & eam, quæ in ventriculo generatur, & eam quoq; quæ in cerebro, & facit destillationes, & propter similitudinem pituita dicitur, quia humor est frigidus & humidus. Huius rei signa sunt. Primo, quia talis materia per destillationem fluit. Secundo, tempore vomitus etiam eiicit huiusmodi materiam. An verò sola sit pituita, an verò admististi alij humores sint? Respondeo, non parum succi melancholici admistum esse, idq; ideo iudico. Primo, quia ante dolorem semper insignem famem sentit, ex qua intelligit venturum dolorem. Sed fames non generatur principaliter ex pituita, vt Galenus 6. de Vsu partium, vbi de vsu lucci melancholici loquitur, ait eum incitare famem, non ob frigiditatem, sed ratione corrugationis, quia austerus est, & facit corrugationem. Ita aciditas pituitæ non tantum ex ipsa pituita est, in hac nobilissima Domina, sed ex adustione humoris melancholici. Est enim quedam species pituitæ, quæ accedit cominitione humoris melancholici, quam etiam Auiceña refert. Secundo quoq; quia circa regionem lienis apparet tumor, qui vel nunquam, vel raro delitescit. Tertiò temperatura, & totius habitus corporis calidus, & siccus: generat igitur multum melancholiae in hac sua ætate paracistica, seu potius in descensu, in quo præcipue melancholia dominatur. Quartò, animi accidentia, quibus valde & continue molestatur. Incidit etiā in maximos terrores, cùm vidi virum in armis, & periculis versari. Nec mirum etiam, si hac ultima causa sublata, tamen permaneret dolor & tumor,

acessit

A quia reliquæ iam corporeæ causæ permanent & perseverant. Hos igitur humores arbitror notandos, prò iis, quæ affligunt nobilissimam hanc dominam. Nunquid autem morbus in ventriculo incipiat per essentiā, an ibi sit per consensum? Certum est, partim per essentiā in ventriculo, partim non ex primogenio affectu ventriculi, sed cerebro esse, & quidem id primum esse affectum existimo. Cœpit laborare primo, ob noui velaminis facti ex iuncis gestationem, quo humectatum est caput, & postea cœperunt destillationes, nec cessauerūt, donec facerent dolorem ventriculi. Sed quæ causæ destillationis, cur ex gestatione velaminis excitatus catarrhus? Primum dicendum de temperatu ra cerebri, quam ego existimo quoad qualitates passiuas, & nunc, & antè sicciam fuisse. Sensus enim excitatissimi & interiores & exteriores, id ex siccitate, vt Galen. ex Heraclito refert in lib. Quod animi mores, & spiritus siccus anima prudentissima: ergo siccitati debetur prudentia. Intelligo autem non siccitatem carbonum, sed talem, quæ conuenit humano cerebro. Humiditas enim obtundit, ideo pituitosa capita sunt obtuso ingenio. Ex forma, facies est optimè figurata, & bene formata & expressa, id siccitati conuenit, sicut hu mida temperatura omnia cōfundit, & facit bacchos. Præterea neq; collum plenum & robustū, sed gracile & omnia bene figurata. De caliditate & frigiditate dubium est iudicium: quia ab utroq; pariter lœditur, nec circa ea quæ apparent, facile aliquid colligi potest. Credo etiam nō esse talem aliquem excessum in actiuis, neque fuisse etiam gestamine. Prius nihil excrementorum habuit, ergo valde sicca. Et primo caliditas fuit moderata, sed nunc puto totum corpus calidum & siccum. In hepate credo plus esse de calido, quam de frigido. Sed longè plus de sicco, quam humido. In cor de caliditas & humiditas fortè æqualis, quod colligo ex operationibus, quia irata placatur facile. Talis autem temperatura, in qua excedit siccitas in corde, etiamsi non sit nimia caliditas, illi non facile placatur. Deinde sanguinem generat subtilem, & vaporosum, & ideo prudentiores sunt tales, facileq; alterantur à quacunque causa extrinseca. Habent etiam mollem carnem, & texturā raram, ita vt quidvis facile euaporare & transpirare possit. Dum sana erat, exercebat se, & viæ erant apertæ, & expirabant superfluitates: postea propter raritatem exercitij, aucta excremēta, & retenuta, prohibentq; transpirationem. Vidi plurimos, & ego quoq; sic portau, quod cooperiunt totum caput, & maximè futuram coronalem, propterea incidere in catarrhos. Vbi igitur cœpit defluxus fieri, & retineri vapores, membrum seipso redditum debilius est, quia excremēta suffocant calidum ita tenuem, & euaporabilem, & assuetum in membris, quæ excernere nequit. Impingitur materia in foraminib. cutis, & ita generatur catarrhus. Gausa igitur defluxionis nō est adueniens nova caliditas, vel frigiditas, sed illa detentio vaporū, quæ postea ad fauces descenderunt, vbi diu hæserunt, sicut bolus: quod ipsa etiam sensisse se ait, à quo liberari